
(Ne)nesitelná lehkost filmového bytí

(Ne)nesitelná lehkost filmového bytí

44. Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary
Čtvrtek devátého

Himalaj

Režisérka S.Barthes

Rozervaná objetí

Zdroj: web
MFF

Den očekávaných premiérových opusů a průměrných soutěžáků. Kdeže jsou (nedávné) doby, kdy festivalové publikum válcovaly expresivní korejské spektakly. Ten letošní soutěžník, s neukecaným názvem **Himalaj** toho sám také příliš nenamluvil. Ostatně není divu, že byznysmeni, který si v baloňáku a polobotkách jen tak vyšlápl do velehor, není dvakrát do řeči. Jenomže dívat se pětadevadesát minut na to, jak se v sáčku pinoží po kamenitých srážech v nějakých čtyřtisícových výškách a k tomu poslouchat jen himalájský fičák, je spíše opruz nežli filmový zážitek. O něco divácky komfortněji vyzněl americký soutěžní snímek **Duše Paula Giamattiho**, který medituje na téma, jestli je lepší žít s duší, bez duše nebo s nějakou dočasně vypůjčenou. Koho tahle řečnická otázka zajímá, mohl si místy užívat. Vzhledem k tomu, že debutující režisérku Sophii Barthesovou inspiroval k této spirituální seanci sen a nedávno se jí údajně zdálo, že z ní vyrostla kytka, lze očekávat, že ani její další film nebude podívaná pro většinové publikum.

Devátý festivalový den byl rámován třemi hodně očekávanými premiérami. Almodóvarova **Rozervaná objetí** nabídla mistrovo další melodrama o lásce, bolesti, smrti a žárlivosti, které nezklamalo jeho příznivce a potěšilo fan klub Penélope Cruzové. Mendesova komediálně laděná road movie o hledání místa, kde se dá žít (s nepochopitelně debilním českým titulkem) **Všude dobře, proč být doma**, přinesla příjemnou relaxaci a pohlázení po duši (což se mi rozhodně nezdá málo). Nuda jménem Hranice ovládnutí z tvůrčí dílny Jima Jarmusche jela celých 116 minut na čtvrt plynu, takže spolehlivě uspala valnou část publika ve Velkém sále Thermalu, a to nejen proto, že končila až hodinu po půlnoci.

Pátek desátého

Dívka z titulní strany

Fish Tank

Cesta domů

Zdroj: web
MFF

Projekce filmů hlavní soutěže skončily a její porota kdesi v nerušeném ústraní piluje verdikty pro závěrečný sobotní večer. Zbytek festivalového světa diskutuje o pravděpodobných favoritech. Stejně to téměř pokaždě (a letos tomu nebylo jinak) dopadne v některých kategoriích hodně nečekaně. Volba držitele Velké ceny mě osobně docela zaskočila. A také dohání resty z dlouhého seznamu neviděného, které se ještě musí stihnout. Třeba autenticky drsnou, mexickou **Cestu domů**, kterou absolvují na střeše nákladního vlaku imigranti z Latinské Ameriky, snažící se prodychtit za každou (ale

opravdu každou) cenu do USA. Ten, na koho nezbyl lístek do Velkého sálu začátkem týdne, chvátá na ***Dívku z titulní strany*** do „rodinného“ kina Panasonic v Drahovicích (protože jindy už tuhle fantasticky restaurovanou kopii neuvidí) a ti, kteří vsadili na britský snímek ***Fish Tank***, vyhráli zážitek dokumentující, jak může být sociální realismus poetický, dobře napsaný a skvěle odehraný příběh autentický – a Cena poroty z letošních Cannes (kterou film získal) udělena právem. Festival jde do finále. K Johnu Malkovichovi (který tu uvedl v tempu poněkud pokulhávajícího ***Tanečníka seshora***) se připojil Antonio Banderas (o několik hodin později představující své romantické drama ***Letní déšť***). A kdo chtěl změnit rytmus a žánr, zašel si večer do Poštovního dvora na Nohaviciu.

Sobota jedenáctého

za režii

za nejlepší mužský herecký výkon

Zdroj: web MFF

ia

Zatímco na řadě míst se ještě promítá, Velký sál je od rána uzavřený, protože „closing“ je show, která vyžaduje důkladnou přípravu (což se týká nejen jejího tradičního moderátora Marka Ebena, ale i hodinářské práce s celofánem). Leští se Křišťálové glóby, připravuje se pódium pro vítěze. A kdože na něj v hlavní kategorii vystoupil...

Soutěž celovečerních hraných filmů

- Velká cena – Křišťálový glóbus (s finanční dotací 30 000 USD)

Anděl u moře, r. Frédéric Dumont, Belgie, Kanada, 2009

- Zvláštní cena poroty (s dotací 20 000 USD)

Dvacet, r. Abdolreza Kahani, Írán, 2009

- Cena za režii

Whisky s vodkou, r. Andrea Dresen, Německo 2009

- Cena za nejlepší ženský herecký výkon

Paprika Steenová za roli v dánském filmu *Potlesk*

- Cena za nejlepší mužský herecký výkon (ex-aequo)

Olivier Gourmet za roli v belgicko kanadském filmu *Anděl u moře*

Paul Giamatti za roli v americkém filmu *Duše Paula Giamattiho*

- Zvláštní uznání

Filip Garbacz za roli ve filmu *Sviňky*

Neděle dvanáctého

a dalších téměř 365 dnů = čekání na příští 45. MFF Karlovy Vary, který se uskuteční od 2. do 10. července 2010.

Kdo nemusí, neměl by být u smutného odstrojování festivalového gala hotelu Thermal, z něhož se nemilosrdně vyloupne jeho nehostinný betonový skelet. Je to pohled smutný, šedý a nostalgický, s nímž by se nemělo z festivalu odjíždět. Je lepší odejít včas, po červeném koberci vstříc dalšímu (snad požehnanému) filmovému roku, se vzpomínkou na skvělý festivalový program, kde bylo z čeho vybírat i o čem přemýšlet, hvězdy, které přivítaly festivalová pódia a převzaly Ceny za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii (Isabelle Huppertová, John Malkovich, Jan Švankmajer) a Cenu prezidenta MFF KV (Antonio Banderas) – se vzpomínkou na filmem stejně „zasazené“ přátele a kolegy, s nimiž jsme se tu setkali.

Skončil festival, který letos nabídl celkem 232 filmů (z nichž 19 mělo světovou premiéru) a které v rámci 464 filmových představení navštívilo 131 293 diváků.

Skončil další pohyblivý filmový svátek. Budiž za něj dík všem, kteří ho pro nás přichystali a kteří se již teď nadechují k přípravě toho příštího.

Michal Šobr